

Najljepše planinarske staze: Tamo gdje vile ispunjavaju želje

[Zurück](#)

Planine, rijeke, skrivene plaže, bistri planinski potoci, kanjoni... samo su dio onoga čime je ovaj naš dio zemlje uljepšan

Da se nebrojeno puta ponovi, a ponavlja se, da prostor Crne Gore krase mnoštvo prirodnih ljepota, opet ne bi bilo dovoljno. Planine, rijeke, skrivene plaže, bistri planinski potoci, kanjoni... samo su dio onoga čime je ovaj naš dio zemlje uljepšan. Planinarske staze pružaju priliku onima koji se njima upute, da ostvare najbliži kontakt sa tom bajkovitom ljepotom.

Nađe se u sasvim drugačijem okruženju od onog u kojem robujemo radnim danima, okruženi betonom sa svih strana. Zbog toga stalno krčimo nove staze, pronalazimo nove puteve do istog cilja.

Kanjon Mrtvice - Velje Duboko

Ovaj netaknuti kutak prirode privlači veliki broj planinara, a oni koji se zapute u susret zavodljivoj rijeci Mrtvici moraju doći do Međuriječja i uputiti se markiranom stazom dugom oko 12,5 kilometara.

Staza počinje na mjestu gdje se Mrtvica uliva u Moraču i vodi do izvorišta Mrtvice - sela Velje Duboko. Na prvom kilometru uzvodno je Zeleni vir. Na tom mjestu crnogorski knjaz Danilo Petrović u znak sjećanja na majku Krstinju 1858. godine podigao je kameni most.

Staza odatle kroz nisko rastinje nastavlja uzbrdo do makadamskog puta, a nakon dva kilometra markacije ponovo vraćaju na usku planinarsku stazu koja prolazi pored Kapije želja. Kapija koju je priroda napravila dodiruje se sa Mrtvicom koja je u tom dijelu mirna i pravi nestvarnu sliku.

"Ovdje vila sa Maganika ispunjava želje. Da bi se želja ispunila, potrebno je na ovom mjestu, uz jaku želju, u punoj tišini, baciti kamen. Pri tom želja mora biti čista i ne smije biti na štetu drugoga, jer će se u suprotnom vratiti nesrećom", uputstvo je koje se može pročitati na tabli pored Kapije želja.

Jedan od interesantnijih djelova staze su Mrtvičke grede, put koji su pripadnici Vojske Jugoslavije sa stanovnicima Veljeg Dubokog 1973. godine napravili pod komandom generala Danila Jaukovića, probijajući vjekovima netaknute kamene stijene.

Neimari možda tada nisu ni slutili da će napraviti mjesto na kom od ljepote i straha zastaje dah. Na tom mjestu stojite u utrobi planine, između rijeke koja ispod vas vijuga kroz stijene i neba koje se jedva nazire.

Od brojnih izvora Jama, Zvona, Rikavac koji žubore duž staze, posebno su atraktivni Bijeli Nerini koji se u vidu pjenušavih slapova i mlazeva ulivaju u Mrtvicu. Na pola staze, priroda je za one, koji dođu do tu, napravila prelijepu plažu sakrivenu u šumi.

Nastavljajući stazom prema sjeverozapadu ne može se promašiti put ka Veljem Dubokom koje je na samom izlazu iz kanjona.

Izvor Morače

Da biste se uputili do izvora Morače u mjestu Mioska, morate skrenuti lijevo, ka Boanu, a onda produžiti do Ljevišta, sela koje je na oko 1.000 metara nadmorske visine.

Od tog sela ka početku staze ide se makadamskim putem, sve do njegovog kraja gdje je sa desne strane mali most koji vodi do lokalnih kuća i vodopada koji se nalazi na dvadesetak minuta hoda i koji većina planinara obilazi u povratku sa izvora Morače.

Od malog mosta staza nastavlja lijevo uzbrdo kroz bukovu šumu. Uprkos tome što je slabo markirana, dosta je jasno vidljiva, a na oko 1450 metara prolazi se pored privremenog prelivnog jezera.

Nakon toga dolazite između litica planina Lole, Štita i Kape Moračke, a staza dalje vodi do katuna Vragodo na 1650 metara nadmorske visine, koji se nalazi na istočnoj padini Lole. Odmah ispod katuna, iz stijene izvire rijeka Morača u vidu jakog vrela i stropoštava se niz nekoliko manjih kaskada prema Ljevištima.

Ukupna dužina staze je oko 14 km.

Širokar Ljakovića - Rikavac - Vila

Jednim dijelom staza vodi kroz šumu, a drugim preko livada. Od širokara do Rikavačkog jezera, ima oko pola sata hoda. Oni koji se odluče da prođu ovom stazom iz Podgorice treba da se upute preko Meduna, Ubala, Kržanje, do padina Treskavca. Prolazi se skretanje za Treskavac i nastavlja istim putem, iznad sela Brskut ka Bukumirskom jezeru.

Pored jezera putem koji vodi pravo uzbrdo do prevoja, a zatim se spušta do raskrsnice na kojoj se lijevo skreće za Verušu, a desno za Rikavačko jezero. Od tog mjesta ima još desetak minuta vožnje makadamom do širokara Ljakovića koji je na 1.765 metara nadmorske visine, odakle počinje staza koja vodi makadamskim putem do jezera i katuna Rikavac.

Jednim dijelom staza vodi kroz šumu, a drugim preko livada. Od širokara do Rikavačkog jezera, glečerskog porijekla koje se nalazi na nadmorskoj visini od 1.313 metara, ima oko pola sata hoda.

Staza koja od jezera vodi ka Vili počinje jugozapadno od jezera, dio preko livade na početku staze nije markiran i potrebno je pogoditi ulazak u šumu, jer je od tog dijela staza markirana.

Po izlasku iz šume počinje uspon, staza se odvaja prema katunu Studenica od kog se nastavlja u smjeru istoka do prevoja između Vile i Štrungeze, odakle se nastavlja sjeverno do vrha Vila koji se nalazi na nadmorskoj visini od 2093m. Sa vrha se pruža pogled na Kučke planine i Albaniju.

Hajla - Biser voda

Hajla je masiv sjevernog dijela Prokletija i smatra se jednom od najljepših planina Crne Gore. Od Rožaja novim putem koji vodi ka Peći poslije nekih 10-ak kilometara treba skrenuti na makadam koji vodi prema grebenu Hajle i do novosagrađenog planinarskog doma na Gropama odakle počinje uspon.

Od doma se krene putem u pravcu jugoistoka i ide paralelno sa putem koji vodi na Ahmicu. Poslije nekih 1,5 kilometara staze uspon se pojačava sve do izlaska na greben Hajle.

Od tog mjesta staza vodi ka sjeverozapadu i nema velikih visinskih odstupanja. Prolazeći grebenom Hajle veoma brzo se stiže na sam vrh planine visok 2.403 metra nadmorske visine.

Sa vrha se pruža fantastičan pogled na masiv Prokletija od Đeravice pa sve do Maja jezercu, Komova, Bjelasice, Peštera. Od vrha Hajle put nastavlja do Divokoskog amfiteatra, a zatim se spušta ka izvoru Biser voda.

Od Biser vode je teren prilično strm i potrebna je dodatna opreznost, a kada se prođu strmi djelovi, staza se spušta sve do doma u Gropama. Zimski uspon na Hajlu prilično je ekstreman, ali zasigurno i jedan od najljepših zimskih uspona u Crnoj Gori.

Komovi

Uspón na Komove počinje od katuna Štavna. Tri glavna vrha Komova su Kučki 2.487 mnv, Ljevorečki Kom 2.469 mnv i Vasojevički 2.461 mnv.

Mada je autoru ovih redova draži uspon na Kučki Kom, jer je zahtjevniji, čitaocima koji se odluče popeti makar na jedan od tri Koma predlažem Vasojevički. Uspón na Vasojevički Kom je idealan za početak upoznavanja sa Komovima.

Markirana staza od katuna Štavna vodi ka vrhu. U početku staza vodi preko sipara, zatim prorijeđenih borova munike, i izlazi na travnate sjeverne padine Vasojevičkog Koma.

Na 2.200 metara nadmorske visine dolazi se do prevoja Verina previja.

Od tog mjesta strmim usponom izlazi se na ogoljeli vršni dio Koma pod kojim je travnata kotlina. Na samom vrhu Vasojevičkog Koma nalazi se piramida.

Izvor: www.vijesti.me